

Det er forkert, at vi her i Folketinget tror, at vi bare kan lave nogle love og så sige, at dem skal arbejdsgiverne efterleve. Hvis arbejdsgiveren afskediger den medarbejder, der f.eks. udøver racistisk adfærd, har vi også balladen, for så er fagforeningen parat til at stå op for vedkommende og forlange, at vedkommende får lov til at blive ved med at være på arbejdspladsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at der kan være eksempler på en arbejdsplads, hvor kollegerne optræder sådan, at de ikke accepterer, at en mørkhåret kollega er en lige så god kollega som alle andre. Det tror jeg, at vi alle sammen har ansvaret for holdningsmæssigt at bearbejde. Fagforeningerne og de faglige organisationer gør det jo. Vi ved, at landets fagforeninger og faglige organisationer gør et kæmpemæssigt arbejde for at udbrede kendskabet til, at der skal være plads til alle, at der skal være ligestilling også af kolleger, der har en anden baggrund end os, der er født her, og som har levet her og har hele vores familiemæssige baggrund her i landet.

Det er noget af det, Enhedslisten støtter. Det er derfor, Enhedslisten er utrolig aktiv i anti-racistiske organisationer og bevægelser, at vi er med på gaden, når det gælder om at demonstrere mod nazister, og at vi er her på talerstolen hver eneste gang, de to fremskridtspartier her i Folketinget giver udtryk for fremmedfjendske opfattelser.

Poul Nødgaard (DF):

Af de korte bemærkninger, jeg har været oppe med, er det vist med al ønskelig tydelighed fremgået, at vi ikke støtter det her lovforslag.

Hvad jeg måske har været lidt skuffet over i debatten, er Venstres og De Konservatives holdning. Jeg synes, at den har været utrolig svær at finde ud af. På den ene side synes de, der er noget rigtigt i det. På den anden side ved de ikke rigtig, hvad de skal sige. Jeg kan faktisk ikke finde ud af, hvad de to partier i realiteten mener om det foreliggende lovforslag. Men det er så muligt, at de finder ud af det, inden der skal trykkes på knapperne ved tredje behandling.

Det, jeg er meget nervøs for – og jeg skal gøre det meget kort – er, at vi får en masse arbejdsgivere og en masse lønmodtagere, som bliver meget, meget utilfredse, når de opdager, at det her lovforslag er vedtaget, for i realiteten er der

jo ikke ret mange hverken arbejdsgivere eller lønmodtagere, der er klar over, at vi her fredag den 26. januar står og behandler dette lovforslag. Der er nogle, der ved det, men ikke ret mange.

Derfor kunne jeg egentlig, selv om jeg er i opposition, godt komme med en venlig henstilling til arbejdsministeren, og den skal lyde på, om ikke det var en idé, inden det her forslag vedtages endeligt ved tredje behandling – det kan sådan set godt strækkes helt til sommerferien – virkelig at få det ud til, hvad jeg forstår ved en høring, ikke alene hos de store organisationer, som arbejdsministeren så alt for godt kender, hvis man kan bruge det udtryk, men også helt ud til græsrodderne, så det i klar form blev helt tydeliggjort, hvilket lovforslag det er, vi er ved at vedtage.

Når jeg nævner det her og appellerer til ministeren om at tage det under virkelig overvejelse, er det, fordi jeg faktisk – jeg overdriver sjældent og vil heller ikke gøre det her – er utrolig nervøs for, at det vil skabe nogle konfrontationer, og dem synes jeg egentlig, at vi har rigeligt af i forvejen. Vi har lige haft en Ri-Bus-konflikt. I øjeblikket har vi store, næsten uløselige problemer med en skraldemandskonflikt i Århus, hvor lønmodtagerne rejser sig over en helt anden ting. Jeg er utrolig bange for, at vi kan komme ud i en lignende situation, og den ønsker hverken jeg eller formentlig heller ikke ministeren eller andre ansvarlige politikere her i Folketinget.

Det, vi ønsker, er vel trods alt, at vi har et samfund, der kører godt, stille og roligt, og hvor vi ikke her i Folketinget skaber en lovgivning, som skaber konfrontationer. Så det er min stille appel til arbejdsministeren: Tænk alvorligt over det. Ministeren kender mig og ved, at det, jeg siger, mener jeg.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu er det sådan, at hr. Poul Nødgaard kan tage en udskrift af den konservative ordførers tale i løbet af nogle timer, og så kan han jo læse den.

Jeg sagde herfra, at Det Konservative Folkeparti er enig i, at ingen skal forskelsbehandles på grund af race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, seksuel orientering eller national, social eller etnisk oprindelse. Det er hovedbudskabet.

Samtidig sagde jeg også heroppefra, at vi mener ikke, at lovgivningen kan løse dette vigti-